

**ZYGMUNT
BAUMAN**

**TEKOČA
GENERACIJA**

**SPREMEMBE V TRETJEM
TISOČLETJU**

**THOMAS
LEONCINI**

Zygmunt Bauman, Thomas Leoncini
TEKOČA GENERACIJA
Spremembe v tretjem tisočletju

Zygmunt Bauman, Thomas Leoncini

Tekoča generacija

Spremembe v tretjem tisočletju

Zygmuntu, ki mu dolgujem vse.
Aleksandri, Lydii, Anni, Ireni, Mauriceu in Marku.
Zahvaljujem se življenju, da sem vas srečal.

Thomas Leoncini

»21. februarja 2017 je na Kolegiumu Artes Liberales Univerze v Varšavi potekal mednarodni seminar o teoriji tekoče moderne Zygmunta Baumana, mojega moža. Tam sem govorila o njegovih zadnjih delih, razpravo pa sem začela prav s pobudo, da bi skupaj z nekim mladeničem napisal knjigo o današnjih mladih z naslovom *Tekoča generacija*. Pripovedovala sem o njunem dopisovanju in prizadevanju, da bi se knjiga po Zygmuntovem odhodu v 'tekočo večnost' dokončala. Dvorana je bila nabito polna in seminar so na spletu spremljali številni na vseh koncih sveta. Zanimanje je bilo veliko. Mislim, da je to najboljša popotnica za dolgo potovanje kratkega dopisovanja, izdanega v knjižni obliki.«

Aleksandra Kania Bauman

»Telesni obstoj se ne bo končal. Nadaljeval se bo natančno tako, kot se je začel pred pojavom mojega telesa in začetkom mojega razmišljanja, pred mojim 'prihodom na svet'. Nadaljeval se bo v telesni navzočnosti drugih.«

Zygmunt Bauman, iz *Umrljivost, nesmrtnost in druge življenjske strategije*

Kazalo

- 1. Spremembe na koži**
*Tetovaže, plastična kirurgija, hipsterji *9
  - 2. Spremembe v nasilnosti**
*Nasilništvo. *27
  - 3. Spremembe v spolnosti in ljubezni**
*Razpad tabujev v dobi spletne trgovine s čustvi *43
- Sklepna beseda**
*Zadnji nauk. *67
- Spremna beseda**
*Bojan Žalec: Beganja človeka tekoče moderne *71

1

Spremembe na koži

*Tetovaže, plastična kirurgija,
hipsterji*

Thomas Leoncini:

Mladi so natančna podoba spreminjajočih se časov. Nemogoče je, da jih ne bi imeli radi in jih obenem sovražili. So namreč to, kar nam je pri našem »bili smo« najbolj všeč, vendar tudi tisto, kar posredno sovražimo, ker ni trajalo večno, temveč je bilo le začasno, tekoče. Kadar danes analiziramo bivanje mladih, smo žrtve zgrešenega kulturnega relativizma, ki ga ne moremo učinkovito uporabiti zgolj zato, ker ni v vlogi zunanega »mi«, ki nas opazuje na pragu jaza. Na mlade gledamo kot raztopljeni, tekoči posamezniki, ki so lastne meje neizogibno spremenili, saj smo sad tega, kar so iz nas naredile življenjske okoliščine. Iz tistega *mi*, ki ni

več del naše sedanjosti in je potemtakem lahko le omejen na to, da se opazuje na obrazih drugih. Če je res, da um potuje po kulturno pogojenih vzorcih, ki jih naši možgani vzpostavljajo, da se lahko na karkoli hitro odzovejo (tako pravi kognitivna psihologija), je prav tako res, da je vzrok za nestrpnost do mladih pogosto tudi objokovanje, da svojega življenja v preteklosti nismo zadosti izkoristili, ga dojeli, se mu posvetili, preden smo nezavedno pristali v današnjem.

Ko opazujemo na primer fanta v zadnjem letniku gimnazije, ga ne vidimo več skozi očala miselnih vzorcev, ki smo jih imeli pri njegovih letih, temveč skozi naše popolnoma raztopljene vzorce, vzorce drugačnih oseb, kot *drugačni* od tistega, kar smo bili.

Če se izrazim še preprosteje: značilnosti mladih, ki so odraz sedanjosti, ne prepoznamo niti kot posamezne sadove naše današnje želje po samopotrditvi niti ne v pogosto podcenjeni stvarnosti, ki pa je temeljna, saj vse prežema in je izjemno vpadljiva – v estetskih modnih smernicah.

»Po mojem je prav videz tisto, kar uresničuje in je živo,« je zapisal Nietzsche, mladi pa v tem predstavljajo zlasti množično spreminjanje slogov in zanimanj, značilnih za današnji čas, za katerega so tudi antropologi opazili, da je najpomembnejša sestavina njihove mejne znanstvene vede. Ta je v svoji razdrobljeni celovitosti namreč že po definiciji tako nepopolna in neuresničena, da jo iz biološke in paleoantropološke spreminja v kulturno in socialno. Mladi pa so najbolj značilni zgle-di tega, kar bomo danes in jutri. Že Aristotel je opredelil človeka za nepopolno bitje.